

Szerkesztőség:

Kazinczy-utca 1. szám, földszint, balra.

Bérmontetlen leveleket csak ismert kintől fogadunk el.
Kéziratokat vissza nem küldünk.**Kiadóhivatal:**

Kazinczy-utca 1. szám, földszint, balra.

Hirdetések díjszáma szerint.

Egyes szám 5 kr. újság- és vásárnap után: szám 3 kr.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Megjelen hétfőn és ünnepek után is.

Előfizetési árak:

Helyben hazhozva:

Egész évre	12 fr.
Fél évre	6 fr.
Negyed évre	3 fr.
Egy hónapra	1 fr.

Videkre postán küldve:

Egész évre	14 fr. — kr.
Fél évre	7 fr. — kr.
Negyed évre	3 fr. 50 kr.
Egy hónapra	1 fr. 20 kr.

Hirdetések helyben ártandók.

A dohánymonopolium

Arad, október 26.

Az előcsatározások megkezdődtek. Megkezdődtek pedig, mivel a képviselőház pénzügyi bizottsága a dohányjövődéki törvények és szabályok módosításáról tárgyal.

A dohánykérdéssel egyetemben pedig egyéb dolgok is nyerne jogszimmet a vele való foglalkozásra, nevezetesen az új adójavaslatok.

Milyen hazafiai kesergés áradozik, mennyi indokolt szemrehányás hangzik szerte! Milyen meggyőződen van megokolva az, hogy új adóemelések segélye a régi rendszer fenntartásával, rendezni képes a pénzügyeket, a mely nem is rendezés, de végleges kimerítése az adóalapnak s egyenkénti koldusbotra juttatása az adófizetőknek.

A rendezés fogalma alatt ott egyebet értenek. Azt: hogy reduciáltassák a kiadás s teremtessék egyensúly csupán a megtakarítások révén.

Es ezt ugyanazok mondják, kik épen úgy megvannak győződve, mint mi, hogy a modern államszervezet fenttarthatása mellett az egyes miniszteri-tárczák költségvetése elment a végletekig s daczára a szerencsétlen constellatiók következtében életkérdéssé vált, a haderő további tökéletesítésével járó áldozatoknak: a költségvetés semmivel se nagyobb, mint a múlt évben.

Ez ideig persze még csak a dohánykérdés járja.

Mindenki tudja, mindenki belátja, hogy az nem adóemelés, csak egy már létező és több helyen házagos törvény módosítása, azért, hogy részben a dohányművelésnek, mint mezőgazdasági üzemnek, fontosságához mért feltételei szabatosan meghatározatván, — ez az államnak és a termelőnek jövedelmézőbbé váljék.

De erkölcsi oldala is van a dolognak: a csempészés.

Helfi oda nyilatkozott, hogy a ki a csempészeket feljeleníti, az immorális denuntians. Andrassy Manó gróf szerint ez hazafiai kötelesség.

Az „ARADIKÖZLÖNY” tárczája.

(Október 27.)

A szerelem iskolájából.

— Az „ARADIKÖZLÖNY” redaktori tárczája —

Mikor az első nő megcsalt, kit a romlatlan ifjú kebel legszentebb érzelmeinek tisztaságával, ártatlanságával szerettem, imádtam: akkor sirtam, zokogtam végtelen keserűségben, és átkoztam a hűtlent, a csalót, legszentebb érzelmeim könyörtelen rablóját.

Mikor megcsalt a második, ki iránt való szerelmem épen azért volt legforróbb, legmélyebb, legigazabb, mivel az első szerelem oltárának megmaradt romjain a szerelem szent tüze nem lobog már lánggal, hanem parázs, izzó parázs az: akkor nem a hűtlent okoltam, hanem önmagamát vádoltam. Gyannusítottam érzelmeimet, hogy nem voltak tiszták, igazak, őszinték és azért nem is lehettem méltó viszonzásra. Mi minden érvet fel nem hoztam mentésére! Vádoltam magamat figyelemtlenséggel, türelmetlenséggel, indulatossággal, nyersséggel, csak hogy elhitesse magammal, hogy nem volt hűtlen, esküszög, hanem én voltam meghidegültnek való oka. Mintha egy egész világ bűnének terhe súlyosodott volna lelkemre, oly vétkesnek éreztem magamat. Irtóztam azon gondolatától, hogy ő, a nő bűnös lehetne.

Mikor a harmadik csalt meg: nyugodt voltam. Lehullt a hályog szememről. Nem tettem sem neki, sem önmagamnak szemrehányásokat. S azóta nem ért csalódás... mert a többi én csaltam meg.

Mikor egy nő átölelte nyakadat, csók-özönnel áraszt el és esküszik, hogy soha, soha téged el nem feledhet, akkor esküje valóban igaz. Hiv maradj hozzá; mert hogy megcsalt-hasznát, az kinek te utánad fogad hűséget, nem szabad neki elfeledni, hogy mi módon csalt meg téged.

Mikor én is szerettem? Mi boldogság az, midőn ideálommal a házuk megettől kertese-

A két definitió között könnyű eligazodni. Mindenesetre, a csempész az államot lopja s a ki lop, az tolvaj, s aki a tolvajt fel nem jelteti, az bűnpalástoló, a mi bűncselekmény és az igazságszolgáltatást felelőssé teszi.

Ha a corruptióról beszélünk (pedig mennyit beszélnek erről azok a jó urak!) ne lássuk meg ama kis, de nem jelentéktelen tényezőket, melyek a köznépet corrumptálják s csak azért, hogy az állam ígéretét az államháztartás rendezése iránt ne legyen képes valósítani, — vessük oda a szót, hogy hogy a csempészek feljelenítője immorális denuntians. Eredeti.

Majdnem olyan szó, a mely felmenthetne bennünket, hogy azzal foglalkozunk.

A bizottsági tárgyalásokon különösen vita alá került az, vajjon a közgazdasági mai rendszere mellett lehetséges lesz-e a csempészet megakadályozása és közigazgatási közegek megnyitása oda, hogy különösen kisebb termelők, a saját érdekükben, végrehajtsák azt, mit az új javaslat contemplant.

Részben igaza volt a bíróság egyik tagjának, hogy állami kinevezett hivatalnokokkal s feltétel könnyebben lenne meg oldható, de hiszen e reform is küszöbön van s csupán ilyen aggályok miatt a kérdés megvalósítása el nem maradhat.

Es különösen az, hogy közigazgatási közegek is örökösül lesznek az állam e jövedelmének, ellenzéki oldal leginkább ez nehezítésetetik.

Nem térhetünk ki előtte. Imár az aradi polgármester Salacz Gyuláról is beszél egyik dohányos-cikk s elmondja, hogy milyen egyszerű lesz az, ha kergetni fogja a nyomorult, földhöz ragadt dohány-csempészt, vagy ha valami szabálytalanságon kapott egy termelőt, s jutalmul utalványoz az állam részére holdanként 20 kr. prémiumot.

Mennyi comicum! Milyen nevetető kiszínezése a dolognak, mennyire tönkreteszti azt az abszurdumot, hogy közigazgatási közeg cselekedje azt, a

kében ábrándozunk, csókoltatunk és elmondunk egymásnak szokatlan és édes semmisségeket, miket minden szerelmes pár elturbékol. Imádtam őt, egy egész élet hosszú boldogságát látam a sors könyvében számomra feljegyezve. Egy árnyas bodza virágos lombja alatt pázsitból ültem hordtam össze. Fejemet ölébe hajlítva, szavaimat és ezáltalam a legszerelmesebb költők helyzetekhez illő verssorait. S édesen hangzók ajkairól a refrain: Baum ist in der kleinsten Hütte, für ein sich liebendes Paar.

Es mikor aztán három héttel kitűzött menyegzőnk előtt, az én imádtottam megtudta, hogy évi jövedelmem az elmaradt előléptetés miatt ötszáz forinttal kevesebb... visszaküldte a jeggyűrűt. Valjon kinek fülebe sugják most édes ajkai a refraint: „Baum ist in der etc!”

A nő szerelme örökké tartó: mert tul nem ad addig az egyik kedvesén, míg nem talál másikat.

Ha unszol kedvesed, add neki arczépedet, hogy keblében elrejtve hordozhassa: becsuld őt őszinteséggel. Keblében akarja hordozni képedet kárpótlásul, hogy az nincs... a szívében.

Átölelve tartám karcsú derekát s szűzies pir ömlött el szende arcán. Majd az újjain csillogó jeggyűrűre pillantva, lágyan sugá fülembe: „Látod édesem, ez az aranykarika jelképe szerelmeknek”. Csakugyan igaza volt neki. Mert mikor egy nemsokára aztán tartott jótáncosztól táncszalag után, melyen egy tiszteske szerencsés háborút folytatott hűséges ellen, visszaküldte a jeggyűrűt, megtudtam miért nevezte az aranykarikát szerelme jelképének: „valamint annak, úgy szerelmének sem volt... kezdete...”

Légy okos. Osald meg kedvesedet, hogy ő ne csalhasson meg téged.

Ha egy asszony férje iránt való mély szerelmét esetlenül előtűz, de e közben csak

mit idáig a fináncz végzett. Ha az e fajta argumentálásnak ez a célja: akkor nagyon szerencsétlen és erőltetett argumentum a kedélyeskedés oly téren s olyan előzmények után, mikbe a hiszékeny újságolvasó belovagaltatik.

Mintha argumentumok híjával volnának abban a táborban, hol a cél mind azt ütni, a mi a kormánytól ered. Mert — valljuk meg. — magunk is szigorú intézkedésnek tartjuk, hogy a termelő elvonatik természetmennyének élvezetétől, de asztent-irással, melyben az volna írva, »hogy a nyomtató lónak ne kösd el a száját, — még sem argumentálnánk, se azt nem mondanánk, hogy ez »meggyalázása az emberi jogoknak» s oda való degradálás, a hol a délamerikai ültetvények rabszolgái állanak.

A dohánykérdésnél végre is mint különben minden kérdésnél, hol az állam mulasztására tisztviselőivel s alkalmazottjaival szemben rámutatni lehet, — hangok emelkednek fel, hogy azok, kiiktól az állam megvesztegethetlenséget, becsületességet és önfeláldozó munkásságot vár, circulus vitiosusba jutnak, mintán a megélhetés megdrágított, miután fix fizetésük a megdrágított étellel nem hozhatott összhangba.

Erre csak az lehet a feleletünk, hogy pozitív és negatív eszközeink annak a társadalmi ferdeségek gyógyítására s illetékes helyen tudják, hogy mikor melyik jöjjön alkalmazásba. Még egyet.

A dohánykérdésről olyasmit is olvastunk, mintha a kistermelőt a módosított törvény túlságosan sújtaná, részint mert földje minősítésekor gyámban nem részesül — persze ama bizonyos kortes czélok miatt, — részint, mert költséges nstruictiókat követel, külön simító, külön szárító pajtákat stb.

Ezekre csak azt mondjuk, hogy a dohány termék igen kis üzemben amugy se fizeti ki magát, míg az instruictiók beszerzése, a követelmények szigorú keresztül vitele, mesés árkülömbözeteket mutat a beváltásnál.

házaságra első éveinek édes emlékeit emlegeti: ügyed jól áll. Mert csakhamar át fog aztán térti arra: „de ah, hogy elmultak „die schönen Tage von Aranjuez”... és aztán bizonyosan elfogadja vigaszodat.

Ha egy asszony ily szavakkal utasít vissza:

„Uram, egy olyan nő mint én, soha sem feledkezni meg magáról, ez annyit jelent, mint mikor a kereskedő az mondja: „Higgye meg, csak önnek, kivételesen önnek adhatom ezt a leggyőztes kedvezményes áron.”

Egy remegő szerelmes.

A milliókért.

[39. Folyt.] (Franczia regény.)

— Az „ARADIKÖZLÖNY” redaktori tárczája —

Es Picard Antal? Ez merészülje Taylor-nét, Blanche anyai barátját édes anyjának nevezni? Vagy talán annak pártfogására támaszkodva, s mint gazdag ember —

Darvil nem tudta elviselni a gondolatot, mely keblében támadt. Felugrott üléséből, hirtelen felöltözött és elhagyta lakását, hogy sétálás közben meggyugtassa felindult kedélyét. Megnyugtatta haza felé tért és utközben Picard Antal lakása elé ért. Gyors elhatározással belépett a London szállodába és, bár nehéz szívvel Taylor Steffen után tudakozódott.

Egy pincér tiszteletteljesen meghajlva magát Darvil előtt, kinek fellépése, a nélkül hogy ő maga is tudta volna, önkénytelen impontál bárkinek is, a nevezett ur szobáiba utasította. Darvil kopogására Rikard személyesen nyitotta ki a nagy válogatott fényűzős bérendezett termet, melyet még két kisebb szobával együtt az első rendű szálloda első emeletén bérebe vett.

Picard arca Darvil láttára kissé elváltozott, de csakhamar összeszedte magát és szokott gondatlanságával, melylyel szemtelenség is párosult — az utóbbitól ugysis jó adaggal rendelkezett — egy elegánsan öltözött urra mutatott e szavakkal: „Darvil ur, a mint látja, el vagyok foglaltva, még pedig igen fontos beszélni valóm van ezen úrral.”

E szavakkal úgy forgatta kezét, hogy Darvilnak okvetlenül észre kellett vennie ama fénylő gyémántos gyűrűt, melyet Varreux gróf védenek ujján viselt.

a mire, ha csak Aradtól az első dohánytermő helyre megyünk, fogunk találni ékesen bizonyító példákat.

Czukur- és szeszadótörvény. Nehány ausztriai, illetőleg galicziai hírlap Tisza Kálmán miniszterelnöknek az új adótörvényjavaslatok előterjesztése alkalmával tett azon nyilatkozatát, hogy a czukoradótörvény csak a később előterjesztendő szeszadótörvényvel egyidejűleg fog szentesítés alá terjesztetni, kritika tárgyává tette. Erre vonatkozólag a „B. C.” a következőket közli: „Aki Ausztria és Magyarország parlamenti és politikai viszonyait ismeri, annak tudnia kellett azt is, hogy ez a két törvény feltétlenül csak egyidejűleg léphet életbe. A czukoradótörvényjavaslat már egy ízben be volt mutatva a két törvényhozásnak, s a magyar országgyűlés ezt a javaslatot csak azért nem tárgyalta és intézte el, mivel a szeszadótörvény reformja a két kormány között nem jöhetett létre megállapodás. A magyar országgyűlés a czukoradótörvényjavaslatot — még ha a kormány akarná is — nem szavazná meg mindaddig, míg nem bír biztosítékkal arra nézve, hogy a szeszadótörvényjavaslat viszonyainak legalább részben megfelelő reformja elé Ausztria részéről nem górditnak akadályokat.

A delegatiók. A közös ügyek tárgyalására kiküldött országos bizottság kedden d. u. 5 órakor, Zichy Ferenc gr. korelnöksége alatt tartott értekezletén kijelölte az ország bizottság tisztikarát, és az illető albizottságok tagjait és pedig kijelöltettek: Elnökök: Haynald János bírnokérsek, al-elnökök: Tisza Lajos gr., háznapgy: Harkányi Frigyes, jegyzők: Hegedűs Sándor, Rakovszky István, Rudnyánszky József b. A közügyi albizottságba: Andrassy Gyula gr. Angylica German patriarcha, Apponyi Albert gr., Abrányi Kornél, Bárczay Ödön, Bathányi Lajos gr., Bausznern Guido, Csernákonyi Lajos, Czankovics Miklós, Falk Miksa, Horváth Gyula, Láng Lajos, Mikes Miklós gróf, Mikatovics József, Nikolics Fedor b., Schlauch Lőrincz puspok, Szapáry Géza gróf, Szapáry Gyula gr., Szécsen Antal gr., Visi Imre, Zichy Ferenc gróf, Zichy Jenő gr.

A hadügyi albizottságba: Andrassy Aladár gr., Andrassy Tivadar gróf, Beöthy Akos, Döry Lajos gr., Grünwald Béla, Hegedűs Sándor, Ivánka Imre, Jókai Mór, Pulszky Agost, Rakovszky István, Szalay Ödön, Széll Kálmán, Szerb György, Szlavy József, Szláray Antal gr., Tisza Lajos gr., Vukotovich Lajos, Wahrmann Mór, Zichy Henrik gróf.

A tengerészeti albizottságba: Bethlen Ödön gr., Dániel Erő,

Darvil ajkain, mosoly vonult végig, úgy látszott, hogy sem a finom új ruha, sem pedig a fénylő drága kő valami különös benyomást nem tudtak rá gyakorolni.

„Nem fogom sokáig tartóztatni, uram,” mondá Darvil, „sőt nem is zavartam volna őt, ha azon ügy, melyben ide jöttem, nem volna szintén nagy fontossága. Hisz csak van egy költő szobája, melyben beszélgethetünk?”

Picard ránczba szedte homlokát és maga elé beszélt: „Nem tudom elképzelni, minő fontos közleni valója lehet ennek?”

Darvil Emil szép becsületessé szeméit merőn Picardra szegte, az egykori művészekre, kit oly sokszor támogattott, és mondá: „Kérem, legyen meggyőződve, hogy rövid lesz a beszélgetésünk!”

Taylor Steffen, miként jelenleg nevezték, a nála levő úrtól becsenatott kére, Darvil Emmillel a mellékszobába távozott. Mihelyt annak ajtaját betette, mogorva hangon Darvilhez fordult a kérdés: „Nos, Darvil ur, szólni, mit akar tőlem?”

Darvil Emil pedig nyugodtan végig nézett Picardon, ki elfogultan majd kezét forgatta, majd bajszát pödörte, s rövid szünet mulva mondá: „Ugy hiszem, tudni fogja uram, miért jöttem.”

„Engedjen meg, de tényleg nem tudom elképzelni jövetelének célját, ha csak talán annak nem köszönhetem illetét, hogy egykori lakótársát és, úgy reményem, hű barátját fel akarta keresni.”

Mit mondott ön Picard, egy barátját? Ha csakugyan valamikor az ön barátjának tartott engem és ha azt akarja, hogy tovább is a barátságos viszonyt folytassam, úgy magyarázza meg nekem előbb, miként tudott ön ily szomorú, sőt gyalázatos szerepet vállalni?”

„Minő szerepet?” kiáltá Antal, ki nagy felháborodást szinlelt, noha tényleg, daczára vesztülettelt arcátalanságának, igen kellemetlenül volt meglepetve.

„Ugyan ne tessék magát, mintha nem is tudná, miről van itt szó!” felelé Darvil nyomatékkal, „Nagyon jól tudja, hogy arra a névre, melyet most bitorol, ép oly kevés joga van, mint Taylor György hátrahagyott vagyonára.”

„Hagyjon fel ezzel!” szakította őt félbe Picard, kinek arcátalansága újra föléledt, „ne hozzon ki békéltetésemből!”

A mit ön itt felsorol, annak niucsen értelmé, attól tartok, azt sem tudja, mit beszél.”

„Akkor még érthetőbben kell szólnom,

Erdődy István gr., Huszár Károly br., Kubinyi Árpád, Latinovics Gábor, Rakovszky Géza, Zichy Agoston gr., Zmaics Bertalan br.

A pénzügyi albizottságba: Boros Balint, Gyurkovics György, Harkányi Frigyes, Möriz Pál, Pallavicini Ede örfő, Perényi Péter br., Rudnyánszky József br., Szlavy Olivér.

A naplóbiráló albizottságba: Huszár Károly br., Kubinyi Árpád, Latinovics Gábor, Mikes Miklós gr., Rudnyánszky József br., Zmaics Bertalan br.

A költségvetési albizottságba: Harkányi Frigyes, Rudnyánszky József br., Szlavy Olivér.

Egyszersmind elhatározottat, hogy a magyar ország bizottság első ülése Bécsben e hó 27-én d. u. 5 órakor fog megtartatni.

Tisza a miniszterelnök végül bejelenti, hogy a király 6 felsége a magyar országos bizottság tagjait e hó 29-én déli 12 órakor fogja fogadni. A kormány részéről Tisza a miniszterelnökön kívül Orczy Béla br. miniszter is jelen volt az értekezleten.

A Tisza Kálmán exposéja.

III.

Budapest, október 25.

Azon ezerféle benső politikai és nemzetgazdasági viszonyról fogva, melyben a monarchia másik államával állunk, nemcsak érdekes, hanem fontos is, hogy az osztrák lapok, összességükben minden esetre hű tükre a szövetséges állam közvéleményének minő állást foglalnak el Tisza pénzügyi exposéjával szemben. Megelégedéssel constatáljuk, hogy az erre vonatkozólag olvasottak összeredménye megnyugtató: minden szokásszerű apró gonoszág és nem mindig jól alkalmazott rossz élczek mellett is, melyekről nevezetesen a bécsi lapok ez alkalommal sem mondanak le, egészben véve mégis elismerik a magyar pénzügyek jelenlegi vezetőjének képességét és megbízhatóságát, számításainak komolyságát és bizalomra méltó voltát, valamint óhajait és reményeit többé-kevésbé leendő teljesedésének jövőbeli lehetőségét.

Nem mindegyik hiszi, hogy az előirányzott bevételek az utolsó krajczárig be fognak folyni; némelyek kételkednek azon is, hogy a siker a re-

Picard ur” folytatá Darvil. „Tudom határozottan, hogy ön nem egyéb mint Varreux grófnak vak eszköze, melyet gyalázatos terveinek valóítására megvásárolt.”

„Es én kikérem magamnak, Darvil ur, hogy olyasvalakit becsméreljen,” viszonzá Picard hevesen, „ki nem csak barátom, de állása, vagyona, befolyása, tapasztalatai és ismereteinél fogva nagyon, de nagyon is tulajdajja ön!”

„Szóbeszédens oha sem szűkölködött a ugy látom, hogy érintkezése ez armájosa gróffal még jobban kiképezte ezt a nemis tulajdonát. Csakhogy velem szemközti ilyen fellépése nem-sokat és Picard Antal ur!”

„Ne nevezzen többé annak,” kiáltá Picard dühösen lábával dobogtatva. Menjen, a merre tesszik és ne törődjék azzal, hogy mit csinálék ön; most pedig régi ismeretségünk kedvéért felkértem, hagyjon fel e beszéddel! Azon leszek én is, hogy elfelejtsem!”

„Nem Antal, még kell hogy szóljak, még pedig az ön javára. Ama gyalázatos szereppel, melyet ön jelenleg Tomlinsonné és barátján, nemsokára pedig az egész világ előtt játszani fog, eleintén engem kínált meg a nemes gróf!”

„Azt gondolja, oly együgyű vagyok, hogy ezt elhiggyem? Azt elhiszem, hogy ön nehezen tudja elviselni, hogy én, a ki csak az imént még önnel alantabb társadalmi állásban voltam, most egyszerre nagy vagyona és névre tettem szert, míg ön manap sem tudta, kik voltak szülei és mással nem bír, mint csak azzal, a mit saját keze munkájával tud szerezni. Ön szilárdul megvagyok győződve arról, hogy Taylorné fia vagyok, szívem is érzi, Varreux gróf pedig döntő bizonyítékok birtokában van!”

„Talán utólagra beszéllek most önnel, Picard Antal ur”, mondá Darvil Emil és szép szemében felvillant az örök igazság sugara, mely előtt Picard kénytelen volt szeméit le-sütni. Meghatottan ugyan, de meggyőző hangon folytató: „Másokat akar félrevezetni, de vigyázzon magára, nehogy végre maga legyen a megalázott! Varreux gróf valószínűleg ölesbában vette meg őnt mint engem akart. Nekem e gyalázatos szerep elvállalásáért hat milliót ígért.”

„Mit,” kiáltott rikácsoló hangon Antal, kinek kapzsisága erőt vett feltetésén, „hat milliót?” De csakhamar lecsillapodott és megjegyzé: „Nem banom akármiképen áll a dolog, meg vagyok győződve, ha eleintén őnt is tartotta az igazi örökösnek, s ez ügyben

ményt, melyet Tisza a dohányjövődék és szeszadó reformjához fűz, igazolni fogja és hogy az 1890-évre nemhogy deficitünk nem lesz, hanem többletet várhatunk: de egyetlen lap sem ismeri félre a magyar kormány komolyságát és becsületét törökviszák iránt, hogy az államháztartásban a kiadások a nélkülözhetetlenek korlátoztassanak és mind azon bevételi források megnyitassanak, melyek az állam javára még kiaknázhatók a nélkül, hogy az adófizetők terhe elviselhetlen legyen.

Ha egyes lapok, és épen olyanok, melyek külföldben szívesen adják az előkelőt és finom érzékűt, épen ez alkalmat használnák fel és vélik jól választottnak arra, hogy Magyarország és kormányának néhány inkább frivól, mint találó szúrását adjanak: úgy ez meglehetősen rossz izlésre mutat. Vagy azt hiszi például a »Neue Freie Presse«, hogy valami nagy arithmetikai és nemzetgazdasági cselekményt végzett, Riese Ádámot és Stein Lőrinczet újra felfedezte, ha gunyolódva arra utal, hogy a Tisza által beterveztett költségvetési előirányzatban az államadók kamataira 130 millió forintnál több van felvéve? jobb sze rette volna a »Neue Freie Presse« és vele együtt azon körök, melyeknek érdekeit kiválóképen képviseli, ha a magyar pénzügyek jelenlegi vezetője, a ki a pénzügyekbeli felfogás egysége, józanságára és becsületességére nézve sokszorosan emlékeztet a megboldogult Brestel-re, ehhez hasonlóan azon alaphól indulva, ki, hogy nem csak mindig és mindig csupán az idők nehézségeivel küzdő adófizetőt, hanem egyszer kivételképpen a gazdag államhitelezőt is rá kellene venni, hogy hozzon áldozatot az államháztartás rendezésére és biztosítására: az államadók szelvényét úgy 10%-kal megkurtította volna!

Nem tudjuk, hogy a »Neue Freie Presse« urai a szükségnek és saját ösztönöknek engedelmessé, bizonyos diszkrét fekvő helyeket mily gyakran szoktak felkeresni. Ennek nyilván gyakran kell történnie, mert különben nem lenne érthető, hogy a gazdag emberek tisztelt vezéralapja miért ütközik meg azon oly nagyon, hogy szegény költségvetésünkben egy állami épületnek modern clozetekkel való felszerelésére szükséges 2000 forint befektetések közt fordul elő. Oly beszerzés, mely arra van szánva, hogy egy épületet egésze sebbé, kényelmesebbé, tehát értéke sebbé is tegyen és a melynek huzamossá ideig kell szolgálnot tennie, de semmi esetre sem szabad évenként ismétlődnie, nem investitio. Illo szeméremmel bevalljuk, hogy a szokások finomulásában még a civilizisori feladatának oly szigorú tudatával bíró

értekezett önnel, későbbi nyomozások folytán annak tudatára ébredt, hogy én vagyok Taylor Györgynek regkesett igazi fia és örököse. En nem tagítok és jogomat a gróf, úgy mint a törvény segélyével védeni fogom! Tegyen a mit akar, de figyelmeztetem arra, hogy a gróf nem olyan ember, ki a sértést meg nem szokta tolni. Jaj annak, ki a gróf terveit ellenézi!

„Nagyon keveset félek a gróftól és annak gyalázatos terveitől, kivált ha ama legyőzhetetlen fegyverekkel küzdök melyeket, az igazság és a jog nyújt!”

„Pah!” mondá Picard megvető hangon. Darvil mit sem törődve, folytatta: „Vegye a figyelmeztetést mint olyan szolgálatot melyet önnel, mint azt ön iránti eddig tapasztalt viselkedés tanúsítja, csak észintelebről szerette volna vezérelni. Talán megadja önnel a gróf azt a vagyont, a mit ígért, talán nem. De meg lehet győződve, hogy ez a Varreux, melyet ön kellemetlenül talál, minden utat a módot fel fog használni, hogy ön láb alól eltegye. Illog nem sokat válogat, ha észjárt el akarja érni, azt ön úgy is tudni fogja! Megígertem a cselszövő férfinak hogy hallgati fogok, de lelkiismeretem tiltja ezen fogadalmat, mátol fogva nyolcz napi gondolkodásra adok önnel időt. Vigyázzon jól, nyolcz napot, egy percczel sem többet. Ha nyolcz nap múlva nem hagy fel a gonosz játékkal, ha tovább is Tayloréta leggyalázatosabb módon, félre fogja vezetni, földeritem az egész gázsgót, erre ünnepélyesen esküszöm. Varreux grófnak és bármennyi czinkosának is lerántom a lánczát! Most pedig isten önnel, ügyeljen szavaimra!”

Erre Darvil elavozott, ösmerősen nagyon felháborodott, korántsem kellemes állapotban hagyván magát.

Néhány nappal reá Emil ott állt ismét műtermében és mint rendező sávár szemekkel tekintett Blanche szobrára.

„Vakmerőség csak gondolni is arra, hogy én, a névtelen, talán valami büns szerelmét magzattja, ez angyalt valaha nöl körjém!” mondá magában, „de végre, van-e köztünk halandó, ki méltó, hogy a nemes szép tündért bírja?”

Léptek hallatszottak az előszobában, mire Darvil a szobort ismét befolytoltta és a szekrényben elrajtette. Már a kapuzásról kiösmerte Darvil Leroy barátját, és csakugyan az nyitott be Darvil »szabad«-járta.

(Folytatás következik.)

Tisza-regime alatt sem vittük annyira, hogy az illem ezen, a »Neue Fr. Presse« által oly értelmesen és szeretetteljesen ápolott módjának gyakorlását állami kiadásaink ordináriumban illeszszük.

Egyébiránt ezen szemelvények idézésével csak azt akartuk kimutatni, hogy mily hiábavalók és mellékesek azon ellenvetések, melyeket a Tisza-exposé ellen meg a legelőkelőbb bécsi lap is felhozni tud, — a legkevésbé fontos lapok incselkedő glossái lehetőleg még jelentéktelenebbek és a soliditás, józanság és jólmegfontoltság általános benyomását, melyet az exposé keltett, nem képesek megzavarni, elhomályosítani. Egy berlini lap, a famózus »Kreuzzeitung« ugyan egyszerűen kijelenti, hogy Magyarország hitelt nem érdemel. Szerencsére e lap a pénzügyi dolgokban jóval kevesebbre becsülendő a nullánál: hogy ez iránybeli ítélete mennyit ér, az világosan kiteszik azon általános ismert tényből, hogy a német krach hősei, az Üstetek, Ratiborok, Wagenerek és társaik, legbensőbb patronusainak köréből kerültek ki.

KÜLFÖLD.

Változás a török politikában. A török intéző körökre oly nagy hatással volt Crispinek Bismark herceggel való találkozása, hogy még most sem tudnak kibontakozni alóla. E hatás lehajoltságában nyilatkozik Olaszország és bizalmatlanságban Németország iránt, de egyáltalán visszatartotta a portát attól, hogy továbbra is mintegy kabutban dőljön Oroszország karjaiba. Ez vetette vissza megint régi ingadozó magatartásába, melyben minden lépés következményétől aggodva remeg. E paradox részben egymáshoz el nem tartozó hangulatnak eredményeképpen a porta szilárdul el van határozva, hogy nem hagyja magát semmiféle kedvezményezésre szorítani, mert attól tart, hogy ő adja meg majd az árát. A jelen pillanatban ugyan nem aggodnak a portán a miatt, hogy Oroszország erőszakos fellépése határozza el magát, de érzik és jól tudják, hogy Oroszország a zavart fennakartat továbbra is tartani, hogy az adott pillanatban a zavarban halászhasson. Késégre vonják, hogy Oroszország formálisan felmondja majd a berlini szerződést, de azt biztosra veszik, hogy tényleg ki fogja magát az alól vonni, ha majd szükségét érzi és arra a meggyőződésre jut, hogy a körülmények azt meg is engedik. Azt hiszik, hogy Nelidov a szultán előtt oly abstract értelmű nyilatkozatokat is tett, de mind a mellett nem tartják valószínűnek, hogy a török politika magatartása egyelőre megváltozik.

Az angol kabinet és a bolgárügy. Gladstone közlebről beszédet tartott Nottinghamban: ebben az ősz államférfiúvadászatot ugyan nyilván olyasmit mondani, a mivel az ikeket törvénytelenségek elkövetésére buzdítja, de egész beszéde e hatásra van szánva. Az angol lapok Gladstone e ravasz eljárását Shakespeare Antoniusának Caesar holtteste felett elmondott beszédéhez hasonlítják. Van e beszédnek egy tétele, mely Anglia külpolitikájára nézve nagyon fontos nyilatkozatot tartalmaz. Gladstone kijelentette, hogy feltétlenül elismere a Balkán-félsziget politikai és katonai jelentőségét, mely a jövőben a világ egyik legfontosabb politikai és katonai központjává válik. Gladstone e nyilatkozata megerősíti ama híreket, hogy lord Roseberry-nek sikerült a liberalisokat is rá venni egy oly külügyi politika követésére, mely mellőz minden kacerkodást az orosz politikájával, úgy hogy akár a liberalis, akár a conservatív-part legyen a kormányon, Anglia külügyi politikája nem lesz kitérve azon ingadozásnak, melynek következtében a continental államok oly sokáig nem vehették fel számításukba megbízható tényezőül Angolszorgot.

A francia kamrából. A képviselői kamra kedden tartotta a szünet utáni első ülést, melyen a miniszterek bejelentették a már jelzett törvényjavaslatokat. Cuneo a hadügyminiszteriumban előfordult botrányok és Wilson ügyének megvizsgálására 22 tagú bizottság kiküldetését indítványozza és kéri a sürgősség kimondását. Ezután Rouvier miniszterelnök emelt szót, ki a sürgősséget ellenzi és megjegyzi, hogy az ügy a bíróságok előtt van. Ha a bíróság megzavartatnék, ez zavar előidézését jelentené a bíróság működésében. A kamara a sürgősséget mindazonáltal 379 szavazattal 155 ellenében elfogadta. De la Tre (radikális párt) a 16-ik hadtest mozgósítása ügyében a katonaszállítások biztonsága szempontjából kíván a kormányhoz interpellációt intézni. Az e fölötti vita november 3-ára tűzött ki. — A rendjelügyben kiküldött bizottság tagjait a csütörtöki ülésben választják meg. A szenátusban az indiai és China gyarmatok egyesítése ügyében kiadott rendelet tárgyában jelentettek be interpellációt.

Ugyanezen ülésen a kormány bejelentette a haditengerészeti költségvetésének megállapításáról, a 4/5 százalékos renténék 3 százalékos rentére való átváltoztatásáról, a tüzérség és a hegyi csapatok szervezéséről és a szuezi csatorna és az új Hebridák iránt kötött egyezményekről szóló törvényjavaslatokat. — A Boulanger és Rochefort hívei a kamara palotájában előtűntetett rendszek; az ülés után, mikor Rochefort mutatta magát, nagy lármázva kiáltottak: „Vive Boulanger!”

LEGUJABB POSTA.

— **Háboru esetén.** A londoni »Daily Chronicle« berlini tudósítója előtt egy orosz diploma tgy nyilatkozott, hogy a hármasszövetség értelmében orosz nemet há-

boru esetén Ausztria-Magyarország harmincz hadosztály gyalogságot és tíz lovas hadosztály tartozik Galicziába küldeni: franciaország sz háboru esetén pedig Olaszország operál a hadseregével és bajbábadál.

— **Cseh hazafutó.** A przemysli vár-tüzérpárnacsok-ági irodából penteken este az erődítési tervek ből hat lapot loptak el. A lopás elkövetésének gyanúja Marek Venczel cseh nemzeti-ségű katonapékra hárul, a ki megszökött. Az árulót szombaton polgári ruhában Jarosluban látták. Azt hiszik, Marek Majdandba orosz területre menekült és a tervekkel alkalmasint el akarja adni az orosz katonai hatóságoknak.

TÁVIRATOK.

— **A miriditák ellen.** —

Páris, október 26. (Az »Aradi Közlöny« eredeti távirata.) Scutari török kormányzó csapatokat küldött a miriditák ellen, hogy Schallát megszállják.

— **Merénylet Ferdinánd fejedelem ellen.** —

Sophia, október 26. (Az »Aradi Közlöny« eredeti távirata.) Asobranje holnap ünnepélyesen megnyitattik. Várnában a rendőrség egy embert elfogott, a ki bevallotta, hogy megvan vásárolva, hogy a fejedelem élete ellen merényletet kövessen el.

NAPTAR.

Október 27. Csütörtök. Róm. cath. naptár: Sabina vt. Prot. naptár: Sabina. Görög-ország naptár október. 15.) Eulhim. Lucian. — Nap kel 6 óra 39 perczkor Nap nyugszik 5 óra 50 perczkor.

HIREK.

Arad és Vidéke.

— **Csiky Gergely** színműírónk, Arad város közszeretben álló díszpolgára, kedden délután rokonai látogatására Aradra érkezett és péntekig körünkben marad. Tegnap este megjelent a színházban és a Nachtnébel Ödön pályából végig nézte a »Sarah grófné« előadását. Csiky Gergelyt tegnap számos tisztelője kereste fel szállításán. Azt talán mondanunk sem kell, hogy a színházban a színműíró általános érdeklődés tárgya volt.

— **Arad város iskolásozó e má** délután 4 órakor tartja meg reudus havi ülését a városi házban. Az ülésnek érdekes tárgyai vannak a többiek között egy új tanítónői állás szervezéséről is lesz szó. Felhívjuk az ülésre az iskolázási tagok figyelmét.

— **József főherczeg Kisjenőn.** Lapunk egyik közlebről számában már megírtuk hogy a József főherczeg kisjenőn időzése alkalmából rendezett vadászatokon fényes és előkelő társaság vesz részt. Mint levelezőnk írja a vadászattársaság 22 tagból áll. Közülük vannak br. Fejérváry Géza honvédelmi miniszter, Gy. hczeg honvédkerületi parancsnok, Horváth, Jelen-t-sik, Kovács tábornokok, Elek Gusztáv, Hanscarl ezredesek, Ráth Károly főpolgármester, br. Bornemisza Tivadar, gr. Bethlen Gábor, stb. Török János főkapitány Bndapetről kedden utazott el Kisjenőre s néhány napig szintén ott marad a vadászatokra. A vadászatok leg-többje nagy sikerrel végződött. Az utolsó vadászat szombaton tartatik meg, s a társaság vasárnap oszlik szét, midőn József főherczeg is elhagyja Kisjenőt. Fábán László főispán és Ormós alispán ugyan-ekkor térnek vissza Aradra. Az utolsó vadászat után nagyobb bucsustély lesz a főherczeg kastélyban.

— **A pálinkamérők bejelentése** kedden vette kezdetét a városi pénztárnál és egész tegnap estig körülbelül kétszáz pálinkamérő jelentette már be a szabályrendelet szerint azt, hogy hol van az üzlet és raktára s hogy mily módon, mint kocsmáros, szótos, kávéházas, cukrász stb. kívánja eszközölni a pálinkamérést. A bejelentésre tudvalevőleg 4 napi határidő lett kitűzve s a pénteken este jár le. A kik az idő alatt a bejelentést nem teljesítették, november 1-jén a pálinkamérést nem kezdenhetik meg. Megtörténhetik az később is, csakhogy ez esetben a mérés csupán a bejelentést követő harmadik napon veheti kezdetét. A ki-méréndőt mennyiségre és a fizetendő illetékre vonatkozólag a pálinkamérők tudvalevőleg két beállási ívet kapnak, melyeket kiöltve november 1-jeig kell benyújtaniok s ezek alapján történik az illetékek fizetése.

— **Jakabffy Imre főispáni beiktatása.** Lapunk tegnapi számában távirati értesítések alapján már röviden tudottunk olvasóinkat Jakabffy Imre az új krassó-szörényi főispán ünnepélyes beiktatásáról. A fényes ünnepélyességek között végbennt beiktatásról, minthogy az megyének és városunk közönségét közlebről is érdekli, most a következő részletes tudósítást közölhetjük:

A beiktatási ünnepélyt megelőző estén Lugos fényesen ki volt világítva. A város előkelő köréből alakult műkedvelői társaság Tóth Ede »Falu rossza«-ját adta folytonos tetézés mellett. Másnap az ünnepélyt isteni tisztelet nyitotta meg. Ez 9 órakor vette kezdetét. Ott volt Arad és Temes vármegyék köldöttsége is teljes számban és számos

előkelő notabilitás. A templom egészen megtelt fényes közönséggel, a melyent még alig látott Lugos. Minden tekintet az új főispánra esüngött, a ki az oltártól jobbra az első pad szélén foglalt helyet és ájtatosan hallgatta a misét. Közben beleszóltak az ágyúk és taracklővések s hangzott a harangok zúgása. Lugos enapon egészen ünneplési színt öltött. Az idegenek sokasága rendkívül élénk képeket az amegy is pezsgő élet, csinos kis város. Délelőtti 10 órakor vette kezdetét a megyei közgyűlés. A bizottsági tagok a szorongásig megtöltött és csinos vármegyeház gyűlési termét. Szögyény László hely. főjegyző megnyitotta a közgyűlést és felszólította Csákányi Ferencz aljegyzőt, hogy a zugzúsní Jakabffy Imre főispán kinevezését tudat belügyminiszteri leirattól olvassa fel. Csákányi Ferencz aljegyző erre felolvasta a leirattól mely élénk éljenzésekkel lett fogadva. Szögyényi főjegyző erre felelített, hogy Temes és Arad vármegyék, továbbá Temesvár szab. kir. város törvényhatóságának küldöttségei megjelentek az ünnepélyre. (Zajos éljenzések.) A főjegyző beszédének e része szöszörint a következőleg hangzik. „De ezen általános örömmel nemcsak megyénk és fiai jelen-tet meg, hanem, hogy örömmelünkben osztozhatnak és kimutassak, hogy mennyire szeretnek bennünket a megjelentek kedves szomszédaink, Arad és Temes megyébeli és Temesvár szab. kir. városbeli tisztelt barátaink és atyáink, kiknek szíves megjelenésükért és ünnepélyünk fényének magas személyekkel való emelése miatt baráti és atyafiaságos őszinte érzelmeink nyilvánítása mellett — a megye közönsége nevében hálás köszönetünket nyilvánítom. — Üdvözlő táviratokat küldtek: Bonna Szándor csanádi püspök, Pogány hunyadmegyei főispán és Végh Aurél kir. jószágigazgató. Az üdvözlő-sürgönyök örömdetes tudomásul vétettek. Ezután Szögyényi h. főjegyző felszólítására küldöttség menesztett Jakabffy Imre főispánhoz. A küldöttség Makay Sándor kir. tanácsos, Scheindt Adolf, erdőigazgató, A sbot h János és Szende Béla orsz. képviselők, Csikos Lajos törvényszéki elnök, továbbá Csiky, Liviu, Róza, Gyurgyevits és Szerb urakból állott. Néhány percz múlva megjelent Jakabffy Imre főispán és a megye közönsége szünni nem akart. viharos éljenzésekkel fogadta. Jakabffy főispán erre helyet foglalt ifj. Ormós Zsigmond kir. tanácsos, temesi alispán és dr. Mihályi Viktor gör. kel. püspök között és felszólítja Szögyényi László helyettes főjegyzőt, hogy mondja el az eskü-mondat, melyet állva, szívre tett kezzel utána mondott. Ennek befejezte után őf szókás szerint az új főispánt háromszor fölemelték és a nagyterem visszhangzott az »éljen!«, »Se treasza!« és »zsvio!« kiáltásoktól. Erre aztán a főispán a jelenlők mely figyelmé középett beszélni kezdett. Megköszönte a szeretet tünéte nyilvánulását és kijelentette, jóllehet visszabocsátja az alispáni méltóságot, de nem egyszerűen mind a bizalmat, melyet őt mint alispánt körülvevtek. Kéri, ezt reá új méltóságában is átruházn. Beszéde további pontjaiból a következő részleteket emeljük ki. Mint az önkormányzati rendszer lelkes híve, respektálni fogja a megye jogait és institutióit, rajta lesz, hogy a jog és törvény ke-len tiszteltessenek, a jogtalanság pedig megtoroltsék. A községek belbékéjét előmozdítani és védelmezni legszentebb kötelességének tartja, úgyintzen egy főfeladatainak tekin-ti a gazdasági jólét előmozdítását, mert csak akkor nevezhető jónak a közigazgatás, ha a közigazgatás érdekeit is előmozdítja. Először a mérvadó lesz nál a hazafias, a magyar szempont, de respektálni fogja a nemzetiségeket is, valamint mindenkinek nemzeti érületét. Jóllehet a jelen kormányunk híve, mégis mindenki pártnezetét és meggyőződését tiszteli. A főispán beszéde után Szögyényi főjegyző szól mélt, aki a megyei hatóság nevében köszönetet mondott a szomszéd megyék küldöttségeinek díszes megjelenéséikért. Két órakor fényes díszben, melyen több mint kétszázan vettek részt, majd este, mint már említettük előkelő társasággal fényes sikerrel. Megemlítjük még, hogy az uri kaszinó helyiségeiben mintegy 300 résztvevővel tartott díszben az első pohárköszöntőt a főispán mondotta a királyra és az urakodó családra. Utána Mihályi Viktor lugosi görög cath. püspök a főispánt köszöntötte fel, Litsek Béla, alispáni jelölt a kormány tagjaira és különösen a kormányelnökre emelte poharát. Suta gr. tanfelügyelő a lelkesekre, Sul-yok Arpád megyei főjegyző a hadsereg és a honvédség képviselőire, Brean Kazimir gimnázium tanár a törvényhatóságok kldötletére, Gyurgyevits Adolf vasuti titkár, a jelenlők Asbóth János, Szende Béla és Szerb György országgyűlési képviselőkre, Dobó László Temesmegye főjegyzője a főispánra, Memórá János karánsebesi polgármester, Strasser Albert, a temesvári kereskedelmi és iparkamara titkára és Jakabffy Pál törvényszéki bíró szintén a főispánra, Szende Béla országgyűlési képviselő a megye közönségére, végül Put-ni István helybeli ügyvéd a helybeli kir. bíróságokra mondottak felköszöntöket.

— **Jegyzői vizsgák** fognak tartatni a jövő hó elején a megyei rendes jegyzővizsgálo bizottság előtt. Mint halljuk már eddig is több pályázó jelentkezett.

— **Az »Aradvidéki Tanítóegylet«** f. é. októberhő 29-én, szombaton a templom utcai elemi fiúiskola rajtermében d. u. fél 5-kor nagy választmányi ülést tart, melyre az egylet tagjai tisztelettel meghívottak. Tárgyak: A folyó ügyeken kívül a különböző bizottságok jelentései. Vitatétel: a fogalmazás tanításának az elemi iskolában. Előadó Wlacsil Károly. Indítványok. Aradon, 1887. okt. hó 26-án, Zárar Ödön elnök. Bruseh Alajos titkár.

— **A pálinkavizsgálók** ki a pálinkamérési regale házi kezelésének szervezete szerint az ellenőrzést teljesítik, a mai naptól fogva megfelelő oktatást nyerne a városi házban,

hogy november 1-től kezdve az ellenőrzést már pontosan teljesíthessék. Megemlítjük e helyen, hogy a lemondott Steinitzer Armin helyére pálinkavizsgálóvá Teneer Adolf neveztetet ki, a ki eddig szeszöléssel foglalkozván, bizonyos tekintetben szakember.

— **A hól a nőket insultálják.** Mióta az aradi iparosinasok oktatása a Kazinczy-utcai új iskolaépületben történik, vége hossza nincs a panaszoknak azon botrányos és arczatlan ripkéségek miatt, a miket az előadási órákról elbocsátott és az iskolából valószagos csűrheként kirohanó inassereg ebben az utcában elkövet. Meg vagyunk győződve arról, hogy az iskola tanári testülete mindent elkövet arra nézve, hogy ilyesmi már csak az iskola jó hírneve érdekében se történjen meg, csakhogy a példák folytonosan azt igazolják, hogy e törökviszák nem sikerül és nem is sikerülhet, mert a rakoncátlanokdó inasok viselői, vel szemben nagyon gyöngéd dolog az utca, és oda egyb kell, ha már más nem segít, hát a puskatus. A rendőrség számtalan felszólalásaitk után meg is tette azt, hogy az iskola kijárathoz oderendelt két rendőrt. Csakhogy ez a két ember mindent inkább elkövet, mint azt a mit tennie kellene. Elkalandozik az utcában, kedélyes társalgásokba elegyedik a sarki kofakkal és mikor a kitóduló inassereg egy sereg embert már insultált, hát nagyot ránt a bajszján és méltatlankodva felkiált, hogy: „Ez már mégis disznóság!” — Adatok bizonyítják, hogy ez a kirohanó banda kis gyermekeket felkötött, éktelen ordítássalval és trágár szidalmával az utca nyugalmát nemcsak felháborítja, de sérti a közszeméret is. És most legutóbb ismét egy olyan esetről értesítik lapunkat, mely igazán az ember arczába kergeti a vért. Egy ur nő, ki az aradi társadalom legelőkelőbb köréhez tartozik, valóságos tettleges insultusokat szenvedett a fogylmezzellen ripkóktól a mellett, hogy a legarczátlanabb és legaljasabb kifajezéseket kellett végigtörnie. És ez nem is az első eset. Hasonló insultusoknak voltak már eddig is kitéve a nők, a kiket szerencsétlenségük éppen akkor vezetett ebbe az utcába, mikor az inassad az iskolából kiszabadult. Ez aztán ki védelmezi meg az ilyen védtelen nőket ezektől a botrányos insultásoktól? Az a két rendő, úgy látszik nem. — Már pedig ezau a dolgon segíteni kell és pedig minél előbb. Sürgősen felhívjuk erre a horribili állapotra a főkapitány ur figyelmét, és kértünk a közönség nyugalma és biztonság érdekében minél előbb intézkedést az iránt, hogy erre a veszélyes helyre olyan rendőrt állítsasson, ha kell nagyobb számban is, a kik kötelességüket teljesíteni tudják és meg tudják akadályozni azt, hogy a Kazinczy-utczában járó közönség és első sorban a védtelen nők a fennebb leirt insultushoz hasonló támadásokat elútrni könnytelene ne legyenek.

— **Az aradi korcsolyázó-egylet** november hó 1-én délelőtti 11 órakor az aradi casino-egylet társalgó termében évi közgyűlést tartja, melyre az egyleti tagok megjeleni kértnek. A közgyűlés tárgyai. 1. Pénztárnoki jelentés. 2. Számvizsgáló bizottság jelentése. 3. A tisztikar lemondása új választási eszközölése. 4. Indítványok tárgyalása. Arad, 1887. október 26-án. Az igazgatóság nevében, Dániel Endre, egyli. titkár.

— **A csanádmegei kincstári bírtokok** bérletének egy tekintélyes része azon alkalomból, hogy a kunágotai, kovácsbázi és bánhegyesi puszták eladása terve van vére, azok megvétele tárgyában mint értesítünk a napokban Kunagotán egy értekezletet tartott, melyen elhatároztatt, hogy tekintettel az eddigi eladások eredményére, a bérlek bérletét eladásának elhalasztása, illetve az ő irányukban az eladási feltételek megváltoztatása végett a pénzügyminiszternél egy monstre-küldöttségben fognak tisztelegni.

— **Az aradi felső temetőben** a halottak napjára nagyban folynak az előkészületek, a sírok felhantolása és díszítése. A kegyetes kezek nyoma mindenütt meglátszik. Az utak tiszták és az egész temetőben rend uralkodik.

— **Rejtélyes gyilkosság Aradon.** A demeterutcai rejtélyes gyilkosság bűntényében Mészáros Tivadar vizsgálóbíró tegnap a késő esti órákig ezközte a kihallgatást. A meggyilkolt fia, veje és leánya lettek kihallgatva, s mint halljuk a vizsgálat a bűntényben rendkívül érdekes szálakra akadt, s csak napok kérdése, hogy az igazságot a bűntető igazságszolgáltatásnak.

— **Kazinczy-ünnepély.** Városi Gizzella nevelőintézete »Onképző-Kör«-ének az 1887. évi október 27-én Kazinczy Ferenc emlékére rendezendő ünnepi üléséről szóló műsorozat: 1. Hymnus éneklés a Kör összes tagjai. 2. »Kazinczy Ferenc élete.« Irta és felolvassa: Megyasay Carolina. 3. »A hit szava« Kazinczy Ferencről szavalja Laudau Regina. 4. »Kazinczy Ferenc munkái« írta és felolvassa Galitzenstein Ida. 5. »Epigrammák Kazinczy Ferencről« szav. Fischer Ilona. Gerzetic Zára, Mezey Katalin és Grosz Matilda. 6. »Kazinczy Követői« írta és felolv. Altschul Anna. 7. »A Sajka« Kazinczy Ferencről szav. Opasits Marika. 8. »Pályám emlékezete« Kazinczyról, felolv. Buzas Eszti. 9. A szabad erdély »Kazinczyról, szav. Mosonyi Anna. 10. Az önképzőkör által kiütemelt női-körüneműk jutalmának kiosztása. 11. »Tarka madár« éneklés: Kozma nővérek, Kalocsá Emma, Herczföld Verona, Mittner

Berta, Megyasay Carolina és Opasits Mariska. 12. Tükari jelentések és egyéb hivatalos ügyek. Kezdet 3 órakor.

— **Arad város közigazgatási bizottságának**, az országos tanítói nyugdíjigazgatóság megállapított albizottsága tegnap ülést tartott, mely alkalmával Pfefferkorn Abraham, Pfefferkorn Abrahamné, Nemes Róza volt aradi igazlati tanítók és Decey-Fiedler Etelka volt aradi állami felső leányiskolai tanítónő nyugdíjigazgatósága kimondatott.

— **Születés és halálozás.** Arad mult heti népesedési viszonyait a következő adatok tüntetik fel: Született 29 gyermek — évi arány 13 — és pedig 13 fiú és 16 nő, meghalt 17 — évi arány 22,7 — és pedig 11 fiú és 6 nő. A lét tehát kedvező volt.

— **Eltett komfortablis.** Balog István a 13 számú egyfogatú berkocsi tulajdonosa a napokban egy idegen urit embert hozott be a vesutrol a „Fehér Kereszt”-hez. Mikor a kocsi a fogadóhoz ért lehetett körülbelül esti 9 óra. A komfortablis a díjszámlát megállapított 60 kr. helyett 90 krajczárt kért, mit azonban az idegen ur nem akart neki megadni. A rendőrség feljelentett komfortablis 10 fti bírság fizetésére ítéltetett.

— **Darányi János dr. alapítványa.** Darányi János dr. Aradváros jeles főorvosáról annak idején megemlítették, hogy az aradi állami tanítóképződe megbetegedett tanulóinak ápolására egy kétezer forintot alapítványt tett le. A közoktatási miniszter rendelkezése a kétezer forintot magyar papírpénzre átváltva a köztudatnak ismertté vált.

— **A világi szőlőbirtokosok** egy része a napokban egy szűkebb körű értekezletet tartott, melyben megbeszélés tárgyát képezte, hogy nem lenne-e célszerű a birtokosoknak egyetértéssel a világi szőlőbirtokokban a phylloxera-lepett szőlőterületeket, hol a rovar már teljes pusztítóskodást vitt véghez jövőre amerikai szőlőbirtokosok beültetési. Az értekezlet egy része az indítvány mellett nyilatkozott és elhatározta, hogy a világi szőlőbirtokosok egyetértéssel a világi szőlőbirtokokban a phylloxera-lepett szőlőterületeket, hol a rovar már teljes pusztítóskodást vitt véghez jövőre amerikai szőlőbirtokosok beültetési. Az értekezlet egy része az indítvány mellett nyilatkozott és elhatározta, hogy a világi szőlőbirtokosok egyetértéssel a világi szőlőbirtokokban a phylloxera-lepett szőlőterületeket, hol a rovar már teljes pusztítóskodást vitt véghez jövőre amerikai szőlőbirtokosok beültetési.

— **A szerelem gyilkosa.** Román György batrinkai (hunvadmegyei) születésű, 24 éves kondás-bojtár halálának belső okait a 20 éves kanyan Péter parasztagazda 20 éves csinos felesége. A menyekének is tetszett a legény s így hamar megalkudtak. Boldogság azonban nem lehetett teljes, mert attól kellett tartani, hogy a férj megtudja a dolgot. Sokat autogtatták ok erről, míg végre valamelyikük kimondta a végzetes szót, hogy a férjet el kell tenni láb alól. Jól kiesszelt a végrehajtás módját, a szerencsétlen férj nem menekülhetett meg. Egy napon, a mult év augusztus havában, a férj szénát gyűjtöni ment ki a kanyalóra. Estelel megjelent a feleség és nyomában kullogott a bojtár. A menyecske tüzet rakott, vasarat főzött Petrunak, a ki elköltvén az ételt, pihenni dönt le egy boglya mellé. Csakhamar elaludt s nem is ébredt fel többé, mert a bojtár három fejseccsapással egy elvágta a nyakát, hogy a fej a törzéstől elguruljon. A gyilkos ekkor a legnagyobb lelki nyugodalommal tartaszabássa tette a fejet, a törzset pedig az ariszony segítségével egy vízmosásba fektette s mellé tette a fejet is. Előbb azonban kikutatták az áldozat tüszőjét s kivették belőle 20 frot. A falubelieknek „eltunt Petru elhunése s természetesen egyre kérdőzték a menyeketől, hogy hová lett a férj. Azt hazudta, hogy Olahországra ment s nem is jön vissza soha. A mesét, sokan elhitték, Major Dani rendőrpáncsnaknak a dolog szegét ütött a fejébe. Megindította a nyomozást s a gyaukokat alapján letartóztatta a bűnös szerelmeket. Az aszszony aztán mindent megvallott. Érdekes, hogy a bojtár azzal védekezett, hogy neki a menyecske bájítalt adott s szerelmű öntudatlan-ságban követte el a bűnt. A dévai törvényszék Román Györgyöt halálra ítélt, az aszszonyt pedig 15 évi fegyházból ítélt. A királyi tábla az ítéletet helybenhagyta. A karia most ítélt bűnügyben s a Román Györgyire vonatkozó halálos ítéletet életfogytig tartó fegyháza változtatta, az aszszonyra kiszabott 15 évi fegyházbüntetést helybenhagyta.

— **Nyugdíjazott tanító.** Szpatan Iváné berzovai gör. keleti román tanítót a közoktatási miniszter évi 105 fittal nyugdíjba helyezte.

— **A ki a bírót akarta megkésélni.** Kissodán Degan Tamás, ki egy kihágás elkövetése miatt a közegházra rendelték, a bírő jelenlétében összevezetett az őt elővezető közegési plajással. A bírő csöndet parancsolván, Degan egy hosszú keet vont elő s a bírő felé fordult. Epen e pillanatban léptek be a közegési irodában Rotarián János kisbíró és a közegési lelvéltörő, kiknek sikerült a bírót megmenteni a gonosztervöl. Degan megkötözték és a központi főtisztviselő útján a kir. ügyészséghez beállították.

— **A szederhíti pusztai iskola** számára a közoktatási miniszter tanszereket engedélyezett. A tanszerek már rendelkezési helyükre küldettek.

— **Esküvő.** Kardos Pál november 8-án reggel 8 órakor tartja esküvőjét a tótkomlósi ev. egyházban Malya Erzsébet kisaszonnyal.

— **Iparügyek.** Iparigazgályant nyertek legújabbán, Aradmegyében: Uj-Pánán Ráber Péter, Cserin Ferenc és Pelikán Izidor mindhárom kovácsiparra; Pánkótán: Beblen János kőműves iparra, Szilasi Sándor és iparra. Ebenhardt János kerékgyártó iparra, Hermie Antal lakatos iparra; Uj-Szent-Annán: Wolf János szatós üzletre, Veres Ferenc csizmadia iparra, Dákor Imréné koresma üzletre, Pekete Károly cipész iparra; M-Világoson: Idősb Illmann István mészáros iparra; Csánadmegyében: Battonyán: Schreiber Pál Seemann József üzletvezetésre; Mellett fatereskedésre, Mathias Miloraj borbély iparra; Kevermesen:

Luki Zsiva csizmadia iparra, az országos keresztlény öngyógyító és fogyasztási szövetkezet kevermesei fia Nagy János mészáros üzletkezelése mellett mészárszék iparra; Hunvadmegyében: V-Hunyadon: Beer Róza vegyeskereskedésre; míg ellenben Csánadmegyében: Kevermesen Nagy János hús-vágási iparát megszűntette.

Hazánk és a főváros.

— **Tisza Kálmán mint szalmaözegey.** A „Budapesti Hírlap” humorizálja a következőket: Egyszer Belgrádban járván, a Grand Hotel kávéházában láttam, a mint három nagy-szakállú szerb ur biliárdozott egymással. A figyelmem nézegetés közben több ízben erőteljesen rágázoltam egy negyedik urnak a lábára. Ez a negyedik egy kis asztal mellett állt, kezében táblával és krétával s a három játékos által csinált pontokat jegyezte sárga szorgalmasan és sok buzgósággal.

Nálunk Magyarországon ezt a munkát többnyire kitanult markörök szokták végezni s ezt a jegyzető urat sem becsülták többre egy „markörnél”. Egyszerre azonban helyeg egy ötödik ur s a jegyzető urat nagy tisztelettel excellenciának szólítja. Ő excellenciája nyugodtan félre teszi a táblát és távozik.

— **Ki ez az ur?** — kérdám kísérőmet.

— **A szerb pénzügyminiszter.**

Akkor bámultam a patriarchális demokraciás állapotokat, hogy a pénzügyminiszternek nem derogál a kávéházban barátaik számára a pontokat jegyezni s azontul egész szerbiai tartózkodásom alatt nagy respectussal viseltem minden urforma ember iránt, még ha követ hordott is az utcán, mert nem tudhattam, hogy miféle méltóságos ur. S ezebebe jutottak a mi miniszterünk, a kik csak hivatalos fogadtatásokon, ünnepeken láthatók, gyalog schne járnak és mint magánszemélyek csak a szabadidő körben mutatkoznak.

S a közönség lassanként bizonyára kínai császároknak kezdené tartani a magyar minisztereket ha — szerencsére nem volnának a miniszterek életében is szalmaözegey kor-szakok, melyek a koresmázást elkerülhetlenné teszik.

Tisza Kálmán most éli szalmaözegeységének végső napjait. És pedig nem a Kispálpán, hanem az angol királynénál. Egész nyáron, mikor Budapest volt, odajárt ebédre, vacsorára, családja Geszten levén.

Az országgyűlés megnyitása óta vig tarsaság csoportosul a miniszterelnök körül. A közös esztendőben, hosszú asztal körül ülnek, kitéve a kíváncsiak tekintetének.

En szombaton néztem meg a miniszterelnököt, ott, a hol a legprivátabb ember, mert eszik.

Velem volt az „Illustrated London News” Bulgáriából érkező rajzolója, a ki vázlatot akart a jelenetről csinálni. Tiszát nem láttuk egészen jól, mert Széchenyi miniszter feje és két vörös boros üveg az utunkban állt.

Ott voltak az asztalnál Vizsolyi, Tisza Lajos gr., Péchy Tamás, Bedekovics horvát miniszter, Bizerdy a veszprémi követ, még egy pár képviselő, s lent az asztal végén szérenylen, halgatagok Tisza István a miniszterelnök fia.

Pont két órakor lépett Tisza a terembe s 11 krajczáros félig elszit szivarját egy hamutartóba gondosan félretette. Aztán leült, s a fogait piszkálta.

Adott jelt a táltak. Table d’hôte-t ettek. Tisza begyűrte a szalvétát a nyakába, s a tálhonya levest forrón felkanalazta. Utána egy szelet kenyert evett, s egy pohár vörös bort ivott.

Ekkor Pécsi Tamás a kehes lovakról kezdett beszélni, a szegedi gróf pedig Graham-könyvet kért. Vizsolyi borsóki vizet bontott, Tisza István tiszta vizet ivott, az apja tiszta bort.

— **Mi van készen a miniszterelnökök?** — kérdem angolomat.

— **Két boros üveg és Széchenyinek a hita** — felelt s meg is mutatta.

Helyet változtattunk. Onnan több miniszterelnök s kevesebb borosüveg látszott.

Tisza gyorsan evett és sokat. Beszélte ellenben keveset beszélt. Tisza Lajos mulattatta a társaságot s Széchenyi nevetett hozzá.

A mint megebedtek, Tisza elővette félretett szivarát s rágyújtott. Ő takarékos ember.

Az ebédért pedig fizetett 7 forintot és egy pár hatost, 5 forint a kuvert, a többi a bor és a kenyér.

Tiszáné, a ki tudvalvólag kitűnő gazdaszszony, ezt olcsóbban megcsinálja s egész héten spórolnia kell, hogy a férje szalmaözege-se alatt megbillent mérleget helyreállítsa. Még rá találna menni a geszti uraldomra.

Angolom szerencsésese elkészült a vázlat-tal s a bizonyára megjelenik a „London News” egyik legközelebbi számában.

— **Rövid hírek.** Sennye b á r ó nehány nap óta heves catharrusban szenved, mely arra kényszeríti, hogy nehány hétre enyhébb éghajlat alá menjen. Az országgyűlés előbb Abbaiba s aztán San-Remóba fog menni.

Készthelyt a Festetics Taszilo gróf több millió frtba került új kastélyát teljesen elkészült s az építész e napokban adta át a grófnak a pompás új épület arany kulcsait.

A nagyenyedi polgármester, Kovács Gyula, elismert íratot kapott a bouvédelmi minisztertől, a hadgyakorlatok alkalmával kifejtett sikeres munkásságáért.

A soproni kaszinó választmánya rendkívüli ülésben megváltoztatta minapi határozatát s felvette Kiss Ferenc színesét a tagok sorába.

Tátán e napokban meghalt Keleti Lajos hírlap-író, hosszas szenvedés után, élete 27-ik évében. Debreceben az új dohánygyár kedden kezdte meg működését. Ruttkán több kíváncsi látortartoztak fel, kik utóval nélkül indultak után; 1556 fti készpénz volt náluk. Külföldi kereskedők járnak most Makón és környékén egészen vásárol-ják a — bagymát; állítólag egészen Amerikába szállítják.

A nagy világ.

— **A párisi Opera comique észlel.** A „Figaro” egy más párisi lap után közli Bernad ügyész vádlevelének azt a részét, mely

a párisi szerencsétlen színházcatastrophá miatt vád alá helyezett egyénéről szól. Ez irat szerint a tűz közvetlen oka abban keresendő, hogy egy lámpának rendellenes állása miatt a közelében levő díszlet meggyulladt és így első sorban Varnout főépítész terhelte felelősség. A másik résztvevő André tűzoltó követte el, ki nem állott helyén, hanem nézte az előadást. Ő neki csak a közelben elhelyezett tömlő csapját kellett volna megforgatni és lehetett volna vált volna a nagy szerencsétlenség. André azonban elvesztette fejét és a kis lángot nem oltotta el. Vád alá helyezett még Cumino őrzető is, ki nem adta meg ideje korán a jelt, hogy emberei működésbe lépjenek. Így ennek hibája André vétségét csak fokozta a helyett, hogy helyre hozta volna. Végül az Opera comique igazgatója ellen fordult a vád-irat és azt emeli ki, hogy túlságos sok czafrang-decoratort volt a színpadon összehalmozva, úgy hogy a gépészek az égő díszletet nem bírták hamarjában eltávolítani. A vasfűgőny leeresztésével pedig senki sem volt megbízva. A „Figaro” e vádirattal nincsen megegyedve mert azt hiszi, hogy több bűnösről megfeledkeztek.

— **Rövid hírek.** Moszkvában tizenegy rendőrhivatalnokot fogtak és itéltek el, rab-lókkal való csimboráskodás miatt; köztük van Muraviev ezredes, a moszkvai titkos rendőrség volt főnöke és Nikolajeff őrnagy, az előbbinek segédtestje.

— **Clermond-Ferrandban** ujra rendeztek tüntetést a szobafogságban álló Boulanger tüsteltetere; fátylas zene volt az ablakok alatt, harcias dalokat énekeltek s hívták Boulangert az ablakhoz, de nem jelent meg.

— **Aussában** hétfőn este öta esik a hó, egészen télire várva sőt a vidéket és elúve az utolsó nyári vendéget is. Dél felől is viharokat és nagy hideget jeleznek.

— **A herceg-bergi monostor apátja, Zach Norbert,** tegnapelőtti élete 79-ik évében meghalt épen azon a napon, melyen apasága harmincz évi jubileumát akarták megülni.

SZÍNHÁZ.

— **octóber 26.**

„Sarah grófné.”

Az aradi közönség igen finom érzékről ad tanúságot abban a körülményben, hogy valahányszor egy-egy jobb hírlap salon színmű premiére-je kiadkozik, mind annyszor megtölti a színházat s a legközvetlenebb érdeklődéssel kíséri egy ilyen nydjonság minden jelenését, az utolsó szót.

Ez különösen a francia színművek szerencséje. Az aradvárosi színház intelligens közönsége érteni, élvezni tudja a francia salonok szellemét, abban a mértékben, hogy önálló ítéletre is képes e színpadi productumokkal szemben.

Mielőtt Ohnet-nak ma először színre került, dramatizált színművéről elmondandók, hogy minő hatást tett az aradi közönségre, pár szóban érintjük a regény után ugy is aléggé ismert mesét.

Sarah kisassony egy féljé-meddig talált leány ki előkelő család otthonában nő fel s lesz teljesen nagyvilági hölgyemmé, titkolt, elmondani nem akart szerelemmel van Séverac kapitány iránt. A fiatal tiszt hadsegége Canaillies felől tábornoknak, ki nevével akarja tenni ugyacsak Sarah kisasszonyt. Az excentricus hajlama miss mielőtt a tábornoknak igent mondana, Séverac kapitányt kéri meg, hogy mit tegyen! Ez érti a kérdés mely értelmét s szintén érzi a miss Sarah iránti szerelmének emésző útját, de oda mondja neki, hogy menjen nőül a tábornokhoz. Pár pillanatulva a tábornok jegyesének mutatja be miss Sarah-t.

Ezután az expositio után, a második felvonásban, a tábornok neje miss Sarah. Egy estélyen találkoznak a végzetes körülményhez jutnak Séverac kapitány és miss Sarah. Ellen-álhatlan erővel tör ki mindkettőjükből a forró, égető lángú bűnös szerelm heve és a leggyengédebb, legbizalmasabb alakban: bevalják egymásnak szerelmüket.

A harmadik felvonásban Séverac századparancsnok lesz, s midőn ehhez Canaillies tábornok a hölgyek előtt hozzátesszi, hogy Séverac Algírba megy, feltűnik a tábornok unokatestvérének Blanche-nak a szerelme, s együtt ijed fel Sarahval a Séverac távoztán. A tábornok egyuttal a legdázabb titkot látja maga előtt felderült, azt, hogy Sarah Séveracot szereti. A catastrophát nem látjuk, azonban bekövetkezni, mert Leopold, ez az egy kissé túlleltetésnek látszó de jó fiú — ki egy eredeti, faragatlan, de kitűnő katona hírében álló ezredesnek a leányát Madeleine-t szereti, — elbűníti a tábornokkal, hogy Séverac nem nejét, de a tábornok gyámlelőjét Blanche-t szereti. A tábornok hihetlentől bár, kijelenti, hogy Blanche a Séveracé és ez a Sarah reménye ellenére, fejt bajt a tábornok és leánya előtt.

Blanche azonban véletlenül szintén nyomra jött a Sarah és a Séverac közti viszonyára és midőn két hélt múlva az esküvőre indul Séveraccal, ceupán azért hallgatja ezt el, hogy nagybátyja a tábornok ne szenvedjen a hírért, hi meg tudja, hogy neje meggyalázta nevé. Mielőtt azonban az esküvő megtörténne, Sarah-tól megtudja a tábornok, hogy meg van csalva. Boszujában enjantni akarja Séveracot és is nem akarja megengedni, hogy Séverac Blanche-t elvegye. Sarah ekkor felvilágosítja a tábornokot arról, hogy Blanche szereti Séveracot. Ekkor megindul a tábornok szíve és hagyja megtörténni az esküvőt és Blanche-t karján vezette az esküvőre, így sző nejehez: „Maradjon itt és imádkozzék az ő boldogságáért!”

Az utolsó felvonásban Sarah fokozatosan beteg és kétségbeesett. Levél érkezik Algíról; Blanche írja, hogy nagyon boldog és — anya. Sarah végletes szerencsétlenné érzi magát és öngyilkos lesz.

A darab hatása nem volt rendkívüli zajos, de a közönség élvezettel hallgatta a mind-nézében sikerült előadást és második felvonása s a következők után, zajos tapsokkal hívta lámpák elé Hunyad Margitot (Sarah), Czanyuga Emmát (Blanche), Petárdy (a gróf) és Somló (Séverac), ki egytől-egyig egész bravúrral zsákmányolták ki hatásos szerepeiket. — Hun-

nyad Margit mai toilett-jei méltó feltűnést keltettek.

A darabot, holnap ismétlik.

TÖRVÉNYSZÉKI CSARNOK

— **Az aradi kir. törvényszék** november 3-tól kezdve — mint lapunkban már em-lítettük — hetenként háromszor fog büntügyi tárgyalás tartani, mivel a büntügyek halmaza annyira felszaporodott, hogy teljes lehetetlen azt az eddigi szabás szerint hetenként kétszer lefolytatni.

November hónap a következő végtárgyalások vannak kitűzve:

November 3.

Floreszku Györgye hamis eskü, Dán Isván hatóság elleni erőszak, Schneider János hivatalos hatalommal való visszaélés bűnügyében.

November 5.

Kiszner József közokiratamisítás, Pasku Dobra és társa gyújtogatás, Balázs Mihály halált okozó súlyos testi sértés, Padurán Juon súlyos testi sértés bűnügyében.

November 8.

Páska Sándor és társa hatóság elleni erőszak, Ankes Györgye gyilkossági kísérlet és lopás, Flore Juon és társa lopás és orgazdaság bűnügyében.

November 10.

Alb Adám gyilkossági kísérlete, Alb Adám és társai lopás bűntette, Alb Adám és társai lopási bűnügyében.

November 12.

Wittmayer Antal közokirat hamisítás és hivatali sikasztás, Moldován Simon lopás, Dorogi János szándékos emberölés bűnügyében.

November 15.

Csillán Tódor gyilkossági kísérlet, Jech Gyula és társai lopás bűntette, Tudorán Petru és társai súlyos testi sértési bűnügyében.

November 17.

Ser Péter és társai halált okozott súlyos testi sértés, Jován Anna gyújtogatási bűntette.

November 19.

Marksteiner Vendel és társai lopás, Szegfű Lajos és társai lopás, orgazdaság, Pöpa Juon és Jozsif szándékos emberölés bűnügyében.

November 22.

Zsurzsa George rablás, Daird Klára és társa lopás vétsége, Czukuriya Simon súlyos testi sértés bűnügyében.

November 24.

Csonka Márton és társa sikasztás, Komáromi Ferenc hivatali sikasztás, Alb Juon D. és társa sikasztás, Jakits Pál lopás bűnügyében.

November 26.

Sves Pantilie magán vagyonának meg-rongálása, Jenecek Ferenc lopás bűntette, Tulkán Pável lopás bűntette, Glazer Izidor lopás bűnügyében.

November 29.

Bánfy István és társa lopás, Illik George és társai lopás és orgazdaság bűnügyében.

KIS LOTTÓ.

N.-Szében, október 26-án:

17. 49. 81. 4. 39.

Prága, október 26-án:

61. 51. 4. 28. 44.

KÖZGAZDASÁG.

Vegyes közlemények.

— **Fakereskedőink figyelmebe.** Az aradi kereskedelmi és iparkamara az első magyar gácsországi vasut igazgatóságától vett érteit-folytatás ezennel tudatja, hogy nevezeti igazgatóságnak 24,300 darab tölgyfa talpának szállításra vonatkozó hirdetmény a kamarai irodában a hivatalos órák alatt betekinthe-tő. Az ajánlatok fentnevezett igazgatóságban f. évi november hó 15-ig nyújtandók be.

— **Az aradi keres. edelmi és iparkamara** a nagyméltósági császári és királyi közös had-ügyminiszteriumtól vett érteit alapján ezen-nel tudatja, hogy a közös hadsereg pokrócz-szükségletének biztosítása céljából kiirt pá-lyázati hirdetmény, szerződési és ajánlati minta, nemkülönben a kimutatás a kamarai irodában a hivatalos órák alatt betekinthe-tő. Az ajánlatok benyújtására kitűzött határidő f. évi november hó 16-ik napja (delelőtti 10 óráig).

— **Szilva-szállítás.** A m. kir. államvas-utak igazgatóságától vett értesülés szerint, a főváros kereskedő köreiben elterjedt azon híre-lés, mintha a szép lendületet vett, szilva szál-lítás lebonyolítása körül az államvasutak bu-dapest dunaparti teherpálya udvarán nehézségek forogának fenn, minden alapot nélkülöz, sőt ellenkezőleg a szállító felek részére a külön-ben rendes körülmények között szokatlan kezelésre nézve a helyi viszonyok által megengedett leg-megszébb menő kedvezmények, és könnyítések juttatnak, illetve kezelési helyiségek bocsátat-nak rendelkezésre. Budapest, 1887. október 24. Az igazgatóság.

— **Díjazások változása.** A f. évi sep-tember hó 1-én életbe lépett, a magyar, osz-trák és közös vasutak (a déli vasut kivételével)

a cs. és kir. Bosna vasut és a cs. és kir. katonai banjaluka-doberlini vasut vonalának te-rületén érvényes, a gyors- és teherárak, vala-mint élv állatok, járművek és hullák szállítá-sára nézve közös határozmányokat tartalmazó díjsza-bás (I. rész) magyar szövegéhez „Helyesbítési lap” adatot ki, mely a m. kir. államvasutak díjszabási osztályában, valamint a többi részes vasutaknál is megszerezhető. Budapest, 1887. október 24-én. A m. kir. államvasutak igaz-gatósága egyszersmind a részes vasutak nevé-ben is.

Szemes üzlet.

(Október 26.)

(B.) Készaru nagyban 25.75, kicsinyben 26.25, hordó nélkül per 100 liter “.

Budapesti gabnatőzsde.

(Október 26.)

Mérsékelt kínálat, jó vételkérő, szilárd iránnyal, 20,000 mm. jött forgalomba, és 5 krral magasabb áron adatott el. Buza őszre 7.05—7.07, buza tavaszra 7.27—7.28, zab őszre 5.29—5.31, zab tavaszra 5.65—5.66, kukorica tavaszra 5.69—5.70, káposzta-repezs 10.85—10.95.

Hivatalos árfolyam

a budapesti áru- és értéktőzsdén 1887. évi október hó 26-án.

Magyar aranyjárdék 6 sz.	—
Magyar aranyjárdék 4 sz.	99.65
Magyar papírajárdék 5 sz.	86.45
Magyar vasuti kölcsön	149.50
Magyar keleti vasuti államkötvény 1. kib.	97.
Magyar keleti vasuti államkötvény 2. kib.	—
Magyar keleti vasuti államkötvény 3. kib.	112.
Magyar földterhermentesítési kötvény	104.
Magyar földterhermentesítési kötv. záradék	104.
Temes-bánati földterhermentesítési kötvény	104.
Temes-bánati földterhermentesítési kötv. zá.	104.
Erdei földterhermentesítési kötvény	104.
Horrát-szalon földterhermentesítési kötv.	—
Magyar szőlőbirtokosok kötvény	99.25
Magyar nyeresémsorsjegyek-kölcsön	122.50
Tizszabályozási és szegedi sorsjegyek	122.75
Osztrák járadék papírbán	81.25
Osztrák járadék ezüstben	82.50
Osztrák járadék áranyban	111.75
1860-iki osztrák áranyorszjegyek	135.
Osztrák-magyar bankrészesvény	885.
Magyar hitelbankrészesvény	286.
Osztrák hitelintézeti részesvény	281.
Ezüst	—
„s. és kir. arany	5.90
20 frankos arany (Napoleonid’or)	9.91
Nemzet birodalmi márká	61.40
London	125.40
20 markos arany	12.26

IDEGENEK NEVSORA.

(Október 26.)

Fehérkereszt-szálló. Báró Bánhidy R. birtokos, Bpest. Dáró András N. birt., Murányi Barsacsy V. birt., Hunyad. Nánás N. birt., Debrecezen. Sheppard H. magánzó, Lővinger Fülöp. keresk., T-Komlos. Grainer A. közvetítő, B-Gyula. Rozenberg N. utazó, Bpest. Veigl N., Geiger S., Müller Gyula, Breier H., utazók, Bécs.

